SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (šesti senat)

z dne 29. januarja 2008 *

V zadevi T-206/07,

Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd, s sedežem v Foshanu (Kitajska), ki jo zastopata J.-F. Bellis, odvetnik, in G. Vallera, barrister,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopa J.-P. Hix, zastopnik, najprej skupaj z B. O'Connorjem, solicitor, in P. Verganom, odvetnikom, nato z O'Connorjem in E. McGovernom, barrister,

tožena stranka,

ob intervenciji

Komisije Evropskih skupnosti, ki jo zastopata H. van Vliet, zastopnik, in K. Talabér-Ricz, zastopnica,

* Jezik postopka: francoščina.

ter

Vale Mill (Rochdale) Ltd, s sedežem v Rochdalu (Združeno kraljestvo),

Pirola SpA, s sedežem v Mapellu (Italija),

in

Colombo New Scal SpA, s sedežem v Rovagnateju (Italija),

ki jih zastopata G. Berrisch in G. Wolf, odvetnika,

ter

Italijanske republike, ki jo zastopa I. Braguglia, zastopnik, skupaj z W. Ferrante, avvocato dello Stato,

intervenientke,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti Uredbe Sveta (ES) št. 452/2007 z dne 23. aprila 2007 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz likalnih desk s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Ukrajine (UL L 109, str. 12), v delu, v katerem uvaja protidampinško dajatev za uvoz likalnih desk, ki jih proizvaja tožeča stranka,

SODIŠČE PRVE
STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (šesti senat),

v sestavi M. Jaeger, v funkciji predsednika, A. W. H. Meij (poročevalec) in V. Vadapalas, sodniki,

sodna tajnica: K. Pocheć, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 13. decembra 2007

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

1 V členu 2(7)(c), prvi pododstavek, druga alinea, Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 1996, L 56, str. 1), kakor je bil spremenjen (v nadaljevanju: osnovna uredba), je določeno, da mora zahtevek za odobritev obravnave, pridržane podjetjem glede na to, ali prevladujejo pogoji tržnega gospodarstva, vsebovati zadostne dokaze, da ima proizvajalec „jasno določeno zbirko računovodskih evidenc, ki se pregledujejo neodvisno, v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi, in se uporabljajo v vse namene“.

2 V členu 2(7)(c), drugi pododstavek, osnovne uredbe je določeno:

„Ocena, ali proizvajalec izpolnjuje gornja merila, je sprejeta v treh mesecih po sprožitvi preiskave, po podrobnem posvetovanju Svetovalnega odbora in po tem, ko je dobila industrija Skupnosti priložnost podati svoje pripombe. Ta ocena ostane v veljavi ves čas preiskave."

3 Poleg tega je v členu 20(4) in (5) osnovne uredbe določeno:

„4. Končno razkritje je podano v pisni obliki. Izda se v najkrajšem možnem času […] in običajno ne kasneje kot en mesec pred dokončno odločitvijo ali pred trenutkom, ko Komisija predloži kakršen koli predlog za dokončne ukrepe v skladu s členom 9. […] To razkritje ne vpliva na katero koli kasnejšo odločitev, ki jo lahko sprejme Komisija ali Svet, toda če ta odločitev temelji na kakih drugačnih dejstvih ali premislekih, se ta razkrijejo v najkrajšem možnem času.

5. Pripombe, ki so dane po dokončnem razkritju, se upoštevajo samo v primeru, če se prejmejo v roku, ki ga v vsakem posameznem primeru določi Komisija in ki znaša vsaj 10 dni, pri čemer se na ustrezen način upošteva nujnost primera."

Dejansko stanje

4 Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd (v nadaljevanju: tožeča stranka) je družba s sedežem v Foshanu (Kitajska), ki proizvaja in izvaža likalne deske, zlasti v Evropsko unijo.

5 Komisija je 4. februarja 2006 objavila obvestilo o začetku protidampinškega postopka glede uvoza likalnih desk s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Ukrajine (UL 2006, C 29, str. 2).

6 Tožeča stranka je 23. februarja 2006 vložila zahtevek na podlagi člena 2(7)(b) osnovne uredbe, da bi se ji odobrila tržno-gospodarska obravnava podjetja. Tožeča stranka je 3. aprila 2006 Komisiji poslala odgovore na protidampinški vprašalnik.

7 Komisija je preiskave o upravičenosti tožeče stranke do tržno-gospodarske obravnave in določitvi normalne vrednosti zadevnih proizvodov na kitajskem trgu opravila od 20. do 23. junija 2006 na sedežu tožeče stranke ter 26. junija 2006 na sedežu družbe, povezane s tožečo stranko, v Hongkongu.

8 Komisija je z dopisom z dne 11. avgusta 2006 obvestila tožečo stranko, da meni, da ne izpolnjuje merila iz člena 2(7)(c), prvi pododstavek, druga alinea, osnovne uredbe in da zato ne more biti upravičena do tržno-gospodarske obravnave. Komisija namreč meni, da računovodske evidence tožeče stranke in tudi revizijska poročila niso bili skladni z zahtevami mednarodnih računovodskih standardov (International Accounting Standards, v nadaljevanju: standardi MRS).

9 Tožeča stranka je pripombe v odgovor predložila 1. septembra 2006. Komisija je z dopisom z dne 15. septembra 2006 odgovorila na pripombe tožeče stranke in jo obvestila o odločitvi, da ji ne bo odobrila tržno-gospodarske obravnave podjetja.

10 Komisija je 30. oktobra 2006 sprejela Uredbo (ES) št. 1620/2006 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz likalnih desk s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Ukrajine (UL L 300, str. 13, v nadaljevanju: začasna uredba). Komisija je s to uredbo potrdila zavrnitev zahtevka za tržno-gospodarsko obravnavo tožeče stranke in naložila začasno dajatev v višini 18,1 % na uvoz likalnih desk, ki jih proizvaja tožeča stranka.

11 Tožeča stranka je 1. decembra 2006 predložila pripombe o začasni uredbi. 18. januarja 2007 je predložila dodatne pripombe izključno o določitvi tržno-gospodarske obravnave podjetja.

12 Tožeča stranka je 19. januarja 2007 predstavila ustne pripombe na zaslišanju na sedežu Komisije. Pozneje je Komisiji poslala uradne statistične podatke o mesečnem kitajskem uvozu jeklenih izdelkov v letih 2004 in 2005.

13 Komisija je z dopisom z dne 20. februarja 2007 tožeči stranki poslala dokument o splošnem dokončnem razkritju in tudi dokument o posebnem razkritju. Komisija je v prvem dokumentu izrazila namen, da tožeči stranki odobri tržno-gospodarsko obravnavo. Komisija je namreč menila, da pomanjkljivosti računovodskih praks podjetja, ugotovljene v fazi začasnih ukrepov, niso bistveno vplivale na finančne rezultate, evidentirane v računovodskih izkazih, ter da nepopolnost računovodskih izkazov, prvič, ne povzroča težav v zvezi s podatki o izvozu, ker je Komisija že sprejela te podatke, ko je lahko preverila njihovo zanesljivost, in drugič, ni bila odločilna pri notranji prodaji, ker ta ni bila tako velika, da bi bila reprezentativna. Komisija je tako navedla, da je treba v teh okoliščinah normalno vrednost določiti na podlagi proizvodnih stroškov in da je bila cena jekla pri tem bistveni element. Komisija je glede tega sklepala, da kitajski uradni statistični podatki o uvozu jekla, predloženi v

upravnem postopku, potrjujejo zanesljivost računovodskih podatkov podjetja glede cene jekla in tako omogočajo izračun normalne vrednosti na podlagi vrednosti, določene na Kitajskem.

14 Pritožniki, zaradi katerih je bil sprožen protidampinški postopek, so 2. marca 2007 poslali pripombe o dokumentu o splošnem dokončnem razkritju z dne 20. februarja 2007. Trdili so, da tožeča stranka ne izpolnjuje merila iz člena 2(7)(c), prvi pododstavek, druga alinea, osnovne uredbe in da zadnja poved člena 2(7)(c) osnovne uredbe v vsakem primeru nasprotuje temu, da institucije med postopkom spremenijo določitev tržno-gospodarske obravnave podjetja.

15 Svetovalni odbor, ustanovljen v skladu s členom 15 osnovne uredbe (v nadaljevanju: Svetovalni odbor), je 6. marca 2007 preučil delovni dokument, ki mu ga je Komisija poslala 20. februarja 2007. Več članov Svetovalnega odbora je nasprotovalo odobritvi tržno-gospodarske obravnave za tožečo stranko.

16 Komisija je s telefaksom 23. marca 2007 tožeči stranki poslala revidiran dokument o splošnem dokončnem razkritju in revidiran dokument o posebnem razkritju, v katerih je sporočila, da je spremenila ugotovitve z dne 20. februarja 2007 o odobritvi tržno-gospodarske obravnave za tožečo stranko. Komisija je namreč predvsem menila, da praksa tožeče stranke, ki izravnava prihodke in izdatke ter evidentira prodajne transakcije v računovodskih knjigah v obliki povzetka, kar je v nasprotju z načelom računovodstva na podlagi nastanka poslovnih dogodkov, pomeni kršitev standardov MRS, kar ni združljivo z zahtevami iz člena 2(7)(c) osnovne uredbe.

17 Komisija je 23. marca 2007 članom Svetovalnega odbora poslala v posvetovanje tudi revidiran končni delovni dokument. Svetovalni odbor je ta dokument odobril 27. marca 2007 na koncu pisnega postopka.

18 Tožeči stranki je bil kot rok za predložitev pripomb o revidiranem dokumentu o splošnem dokončnem razkritju in revidiranem dokumentu o posebnem razkritju določen 29. marec 2007. Komisija je z dopisom z dne 29. marca 2007 ta rok na prošnjo tožeče stranke podaljšala do 2. aprila 2007 in ji sporočila, da ji je odobrila dostop do nezaupnega spisa od 27. marca 2007, vendar je pojasnila, da v zadnjih dveh tednih ni bila dodana nobena nova informacija.

19 Komisija je 29. marca 2007 Svetu poslala predlog za dokončne ukrepe na podlagi revidiranega dokumenta o splošnem dokončnem razkritju. V obrazložitvi tega predloga je bilo navedeno, da so se države članice posvetovale v okviru svetovalnega odbora na srečanju 6. marca 2007.

20 Tožeča stranka je 2. aprila 2007 predložila pripombe o dokumentih, poslanih 23. marca 2007, ki sta vsebovala popravljeno oceno Komisije. Tožeča stranka v tem okviru izpodbija ugotovitev Komisije, da ni izpolnjevala pogojev, zahtevanih za odobritev tržno-gospodarske obravnave podjetja, in jo prosi, naj ne sprejme trditve pritožnikov, da zadnja poved člena 2(7)(c) osnovne uredbe Komisiji prepoveduje spremembo prvotne odločitve o neodobritvi te obravnave.

21 Komisija je odgovorila z dopisom z dne 4. aprila 2007, v katerem je potrdila ugotovitve o neizpolnjevanju pogojev, zahtevanih za odobritev tržno-gospodarske obravnave podjetja. Poleg tega je opozorila, da sodna praksa o preučitvi zahtevkov za odobritev tržno-gospodarske obravnave podjetja ne dovoljuje nove ocene starih dejstev.

22 Tožeča stranka je z dopisom z dne 5. aprila 2007 od Komisije zahtevala, naj Svetu predlaga dokončne ukrepe na podlagi dokumenta o splošnem dokončnem razkritju z dne 20. februarja 2007, ker je ugotovitev o tržno-gospodarski obravnavi podjetja po mnenju tožeče stranke temeljila na napačni uporabi prava.

23 Svet je 23. aprila 2007 sprejel Uredbo (ES) št. 452/2007 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz likalnih desk s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Ukrajine (UL L 109, str. 12, v nadaljevanju: izpodbijana uredba). Z izpodbijano uredbo je bila uvedena dokončna protidampinška dajatev v višini 18,1 % na uvoz likalnih desk, ki jih proizvaja tožeča stranka.

Postopek in predlogi strank

24 Tožeča stranka je 12. junija 2007 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila tožbo.

25 Tožeča stranka je z ločenim aktom isti dan vložila predlog za obravnavanje po hitrem postopku na podlagi člena 76a(1) Poslovnika Sodišča prve stopnje.

26 Drugi senat Sodišča prve stopnje je 10. julija 2007, potem ko je prejel stališča Sveta, odločil, da ugodi predlogu za obravnavanje po hitrem postopku.

27 V okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 64 Poslovnika sta bila tožeča stranka in Svet povabljena na neuradno srečanje s sodnikom poročevalcem 19. julija 2007 zaradi preučitve podrobnosti poteka hitrega postopka.

28 Z vlogami, ki so bile v sodnem tajništvu vložene 28. avgusta 2007 ter 5. in 6. septembra 2007, so najprej Komisija, nato družbe Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola SpA in Colombo New Scal SpA (v nadaljevanju: družbe intervenientke) ter nazadnje Italijanska republika predlagale, naj se jim dovoli intervencija v podporo predlogom Sveta.

29 Ker se je sestava senatov Sodišča prve stopnje spremenila, je bil sodnik poročevalec kot predsednik dodeljen k šestemu senatu, ki mu je bila zato dodeljena ta zadeva.

30 S tremi sklepi z dne 3. oktobra 2007 je predsednik šestega senata Sodišča prve stopnje ugodil predlogom za intervencijo. Poleg tega so bili intervenientke v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 64 Poslovnika pozvane, naj vložijo intervencijske vloge, kar so storile v predpisanem roku.

31 S sklepom z dne 6. decembra 2007 je bil predsednik Sodišča prve stopnje M. Jaeger imenovan za opravljanje funkcije predsednika senata v skladu s členom 8, tretji odstavek, in členom 32(3) Poslovnika zaradi zamenjave sodnika M. Tchipeva, ki ni mogel odločati.

32 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

– razglasi ničnost izpodbijane uredbe v delu, v katerem uvaja protidampinško dajatev za uvoz likalnih desk, ki jih proizvaja tožeča stranka;

– Svetu naloži plačilo stroškov.

33 Svet ob intervenciji Komisije in družb intervenientk Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

– zavrne tožbo;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

34 Italijanska republika Sodišču prve stopnje predlaga, naj zavrne tožbo.

Pravo

35 Tožeča stranka navaja tožbena razloga, ki se nanašata na napačno uporabo prava pri izvajanju člena 2(7)(c) osnovne uredbe ter kršitev pravic do obrambe in člena 20(5) te uredbe.

Prvi tožbeni razlog: napačna uporaba prava pri izvajanju člena 2(7)(c) osnovne uredbe

Trditve strank

36 Tožeča stranka trdi, da je pojasnilo za utemeljitev nenadne spremembe stališča Komisije o odobritvi tržno-gospodarske obravnave podjetja navedeno samo v dopisu z dne 4. aprila 2007, v katerem je Komisija trdila, da sodna praksa o preučitvi zahtevkov za odobritev take obravnave ne dovoljuje nove ocene starih dejstev. Tožeča stranka ugotavlja, da Komisija ni pojasnila, zakaj naj ugotovitve v dokumentu o splošnem dokončnem razkritju ne bi bile utemeljene, in navaja, da naj predlog za dokončne ukrepe, poslan Svetu, tako ne bi temeljil na nobeni obrazložitvi, kar je v nasprotju s členom 253 ES.

37 Tožeča stranka opozarja, da se je vprašanje, ali so institucije pooblaščene za spremembo tržno-gospodarske obravnave z vidika člena 2(7)(c) osnovne uredbe, obravnavalo v sodbi Sodišča prve stopnje z dne 14. novembra 2006 v zadevi Nanjing Metalink proti Svetu (T-138/02, Zodl., str. II-4347). Tožeča stranka trdi, da je Sodišče prve stopnje v tej sodbi razsodilo, da je bil *ratio legis* zadnje povedi člena 2(7)(c) osnovne uredbe ohraniti objektivnost določitve tržno-gospodarske obravnave podjetja in preprečiti, da se o tem vprašanju odloča glede na njen vpliv na izračun stopnje dampinga. Tako naj bi bilo sprejeto, da ta določba nasprotuje temu, da institucije ponovno ocenjujejo informacije, s katerimi razpolagajo že pri prvotni določitvi tržno-gospodarske obravnave podjetja. Sodišče prve stopnje naj bi vseeno menilo, da institucije lahko odvzamejo tržno-gospodarsko obravnavo, če bi se izkazalo, da po spremembah dejanskega položaja ali odkritju novih dokazov zadevno podjetje ne izpolnjuje meril za odobritev take obravnave.

38 Tožeča stranka trdi, da pravilo, da zadnja poved člena 2(7)(c) osnovne uredbe nasprotuje temu, da institucije ponovno ocenijo informacije, s katerimi so razpolagale že pri prvotni določitvi tržno-gospodarske obravnave podjetja, zahteva sprejetje predhodne odločitve o tej obravnavi pred določitvijo normalne vrednosti. Po njenem mnenju namreč to pravilo sicer ne bi bilo smiselno. Komisija naj bi v obravnavani zadevi obenem preučila vprašanje, ali je tožeča stranka lahko upravičena do tržno-gospodarske obravnave podjetja, in določila normalno vrednost.

39 Tožeča stranka meni, da v teh okoliščinah vprašanja tržno-gospodarske obravnave podjetja naj ne bi bilo treba različno obravnavati z vidika člena 2(7)(c) osnovne uredbe in drugih vidikov začasne določitve stopnje dampinga, ki bi jih bilo mogoče preučiti med preiskavo. Razlaga te določbe, ki jo je podala Komisija, naj bi bila tudi v nasprotju z načelom dobrega upravljanja, ker naj bi Svetu in Komisiji nalagala, naj določita dokončne dajatve na napačni podlagi. Če bi Komisija ugotovila, da prvotna določitev tržno-gospodarske obravnave podjetja ni bila utemeljena iz razlogov, navedenih v dokumentu o splošnem dokončnem razkritju z dne 20. februarja 2007, bi imela ne samo pravico, ampak tudi obveznost popraviti določitev te obravnave.

40 Predlog za dokončne ukrepe naj bi zato temeljil na kršitvi člena 2(7)(c) osnovne uredbe. Ta nezakonitost naj bi razveljavljala tudi izpodbijano uredbo.

41 Svet in stranke, ki jim je bila dovoljena intervencija v podporo njegovim predlogom, izpodbijajo utemeljenost tega tožbenega razloga.

Presoja Sodišča prve stopnje

42 Prvič, treba je preveriti, ali je Komisija spremenila predlog, naveden v dokončnem razkritju z dne 20. februarja 2007, ker naj bi ji bilo prepovedano ponovno oceniti stara dejstva.

43 V zvezi s tem je treba najprej poudariti, da je Svet v uvodnih izjavah od 12 do 14 izpodbijane uredbe upošteval naslednje:

„12. Po uvedbi začasnih ukrepov je kitajski sodelujoči proizvajalec izvoznik trdil, da mu je treba odobriti [tržno-gospodarsko obravnavo]. Družba je ponovila, da računovodske prakse, določene v uvodni izjavi 25 začasne uredbe, ki so vodile do zavrnitve tržno-gospodarske obravnave petim kitajskim proizvajalcem izvoznikom (trem je bila tržno-gospodarska obravnava zavrnjena samo iz tega razloga), niso bile take, da bi vplivale na zanesljivost računovodskih izkazov, ki so bili dejansko dokončni, in ne vplivajo na določitev stopnje dampinga.

13. V zvezi s tem je treba opozoriti, da je bilo med/na preveritvenem obisku na kraju samem ugotovljeno, da so bile prej navedene računovodske prakse, ki jih je družba uporabljala, jasna kršitev mednarodnih računovodskih standardov (MRS), zlasti (standarda) MRS 1, zato jih ni bilo mogoče šteti za nepomembne. Predloženi niso bili nobeni novi dokazi, ki bi lahko spremenili ugotovitve iz uvodne izjave 25 začasne uredbe.

14. Ker drugih utemeljenih pripomb v zvezi s tem ni bilo, se potrdijo uvodne izjave od 15 do 28 začasne uredbe.“

44 Iz zgoraj navedenega izhaja, da v izpodbijani uredbi zavrnitev spremembe določitve tržno-gospodarske obravnave podjetja iz začasne uredbe ni bila utemeljena s tem, da ni dovoljena nova ocena starih dejstev, kot je določeno v zadnji povedi člena 2(7)(c) osnovne uredbe, ampak s tem, da računovodske evidence tožeče stranke niso skladne s standardi MRS in da ne obstaja nov dokaz, ki bi lahko vplival na to oceno. Ta zavrnitev je zato posledica uporabe vsebinskih meril iz člena 2(7)(c), prvi pododstavek, druga alinea, te uredbe.

45 Nato je treba ugotoviti, da iz revidiranih dokumentov o splošnem dokončnem razkritju in posebnem razkritju ne izhaja več, da je bila zavrnitev Komisije, da predlaga, da se tožeči stranki odobri tržno-gospodarska obravnava, utemeljena s prepovedjo ponovne ocene starih dejstev, ker so se trditve Komisije o tej točki nanašale izključno na neskladnost računovodskih praks tožeče stranke s standardi MRS.

46 Edini dokument, v katerem Komisija trdi, da sodna praksa o določitvi tržno-gospodarske obravnave podjetja ne dovoljuje ponovne ocene starih dejstev, je dopis Komisije z dne 4. aprila 2007, kot trdi tudi tožeča stranka. Komisija v njem namreč predvsem navaja:

„Vaša stranka v pripombah z dne 2. aprila 2007 spet ponavlja enake argumente o računovodskih nepravilnostih in njihovi skladnosti oziroma neskladnosti s standardi MRS, ki jih je navedla že pred dokončnim razkritjem, vendar kot dobro veste, sodna praksa o preučitvi zahtevkov za odobritev tržno-gospodarske obravnave ne dovoljuje ponovne ocene starih dejstev.“

47 Kot je razvidno iz tega dopisa, se je Komisija sklicevala na sodno prakso, ki prepoveduje ponovno oceno starih dejstev za zavrnitev trditev, ki jih je tožeča stranka že navedla pred prejemom dokumenta o dokončnem razkritju. Komisija je v odgovoru na vprašanje Sodišča prve stopnje na obravnavi pojasnila, ne da bi ji tožeča stranka pri tem nasprotovala, da so bile trditve, na katere se nanaša ta ugotovitev, navedene v dopisu z dne 1. septembra 2006, ki ga je tožeča stranka poslala pred prvotno določitvijo tržno-gospodarske obravnave podjetja, ki je bila sprejeta 15. septembra 2006 in se je izvajala v začasni uredbi.

48 Vendar je treba poudariti, da je Komisija v dopisu z dne 4. aprila 2007 zavrnitev priznanja tržno-gospodarske obravnave podjetja utemeljila s tem, da tožeča stranka v računovodskih izkazih ni upoštevala načela računovodstva na podlagi nastanka poslovnih dogodkov, izvajala pobote in evidentirala transakcije skupaj namesto ločeno, s čimer je kršila standarde MRS. Komisija je v zvezi s tem opozorila, da opravljene revizije niso privedle do nobenih pripomb glede tega. Sodišče prve stopnje ugotavlja, da je Komisija tudi navedla, da informacije o ceni jekla ne omogočajo nove presoje pomanjkljivosti, ugotovljenih v računovodskih izkazih tožeče stranke.

49 Tako iz tega celotnega dopisa izhaja, da je ugotovitev Komisije o nezmožnosti ponovne ocene starih dejstev posredna, saj je institucija svojo zavrnitev predlagati odobritev tržno-gospodarske obravnave oprla na presojo vprašanja, ali je tožeča stranka izpolnjevala veljavna vsebinska merila.

50 Treba je ugotoviti, da je trditev tožeče stranke, da naj bi se Komisija v obravnavani zadevi oprla na prepoved ponovne ocene starih dejstev, brez dejanske podlage. Ker prvega tožbenega razloga zato ni mogoče sprejeti, razprava o razlagi zadnje povedi člena 2(7)(c) osnovne uredbe in točke 44 zgoraj navedene sodbe Nanjing Metalink proti Svetu zato ni pomembna.

51 Poleg tega je treba pojasniti, da se dejstvo, da je tožeča stranka na obravnavi izpodbijala proces odločanja, ki se je končal s predlogom Komisije, in presojo institucij, ali podjetje izpolnjuje pogoj iz člena 2(7)(c), prvi pododstavek, druga alinea, osnovne uredbe, ne more uporabljati kot samostojni razlog za razglasitev ničnosti, ker bi bil tak razlog nov in zato ne bi bil dopusten, kot trdijo Svet in stranke, ki jim je bila dovoljena intervencija v podporo njegovim predlogom. Kot je tožeča stranka potrdila na obravnavi, njene trditve namreč samo dopolnjujejo ozadje prvega tožbenega razloga.

52 Glede trditve tožeče stranke, da Komisija ni pojasnila, zakaj naj njene ugotovitve v dokumentu o splošnem dokončnem razkritju ne bi bile utemeljene, je treba tudi opozoriti, da mora biti končni akt na podlagi obveznosti iz člena 253 ES utemeljen samo glede na vse dejanske in pravne elemente, ki so upoštevni za presojo tega akta. Cilj obveznosti obrazložitve ni pojasniti spreminjanja stališča institucije med upravnim postopkom in njen namen torej ni utemeljiti odstopanja rešitve v končnem aktu od začasnega stališča, navedenega v dokumentih, ki so bili zainteresiranim strankam poslani med postopkom, da se jim omogoči, da podajo svoje pripombe (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 13. julija 2006 v zadevi Impala proti Komisiji, T-464/04, ZOdl., str. II-2289, točka 285). Ta obveznost torej instituciji ne nalaga, naj pojasni, zakaj stališče, izraženo v neki fazi upravnega postopka, morda ni bilo utemeljeno.

53 Poleg tega je treba poudariti, da dokončno razkritje ni akt, ki posega v položaj ali podeljuje pravice. Kot izhaja iz člena 20 osnovne uredbe, je namen tega dokumenta med upravnim postopkom navesti bistvena dejstva in premisleke, na podlagi katerih namerava Komisija priporočiti uvedbo dokončnih ukrepov, da obvestijo vse zainteresirane stranke o načrtovanih smernicah in zberejo njihove pripombe v zvezi s

tem. Ker se stališče Komisije lahko spremeni glede na prejete pripombe, je v skladu s tem, kar je navedeno v zadnji povedi člena 20(4) osnovne uredbe, nujno začasno, kot trdita Svet in Komisija.

54 Zato dejstvo, da v obrazložitvi izpodbijane odločbe ni pojasnjeno, zakaj naj ugotovitve v dokumentu o splošnem dokončnem razkritju z dne 20. februarja 2007 ne bi bile utemeljene, in dejstvo, ob domnevi, da je dokazano, da Komisija ni navedla ustreznih pojasnil, ne moreta povzročiti nezakonitosti izpodbijane uredbe.

55 Ob upoštevanju zgoraj navedenega je treba prvi tožbeni razlog zavrniti.

Drugi tožbeni razlog: kršitev pravic do obrambe in člena 20(5) osnovne uredbe

Trditve strank

56 Tožeča stranka trdi, da iz člena 20(4) in (5) osnovne uredbe izhaja, da mora Komisija zainteresiranim strankam poslati dokončno razkritje bistvenih dejstev in premislekov, na podlagi katerih se namerava priporočiti uvedbo dokončnih ukrepov, več kot deset dni prej, preden Svetu pošlje predlog za dokončne ukrepe, da lahko stranke pripravijo pripombe v tem minimalnem roku in jih Komisija lahko upošteva.

57 Komisija naj bi Svetu poslala predlog za dokončne ukrepe, ki temeljijo na revidiranem dokumentu o dokončnem razkritju, komaj šest dni po tem, ko je ta dokument poslala tožeči stranki, ne da bi čakala iztek desetdnevnega roka iz člena 20(5) osnovne uredbe, in štiri dni pred datumom, predpisanim tožeči stranki za predložitev pripomb.

58 Svet in stranke, ki jim je bila dovoljena intervencija v podporo njegovim predlogom, zanikajo kršitev pravic do obrambe tožeče stranke. Potem ko je Komisija poslala revidiran dokument o splošnem dokončnem razkritju, naj bi tožeči stranki za predložitev pripomb odobrila šestdnevni rok, ki ga je nato podaljšala na deset dni. Desetdnevni rok iz člena 20(5) osnovne uredbe naj bi bil zato upoštevan. Svet sicer trdi, da je časovni načrt, po katerem se predlog Komisije pošilja Svetu, postopkovno vprašanje, ki ne spada na področje zahtev iz člena 20(5) osnovne uredbe. Komisija naj tako ne bi kršila postopkovne obveznosti.

59 Poleg tega naj tožeča stranka ne bi dokazala, da Komisija ni preučila njenih pripomb. Svet opozarja, da je tožeča stranka imela možnosti obravnavati vprašanja o pomanjkljivostih, ki so bile med obiski zaradi preveritve ugotovljene v računovodskih izkazih, kar naj bi tudi storila. Ob podpori Italijanske republike in družb intervenientk tudi dodaja, da dejstvo, da je bil predlog Komisije poslan pred iztekom roka, določenega za prejetje pripomb tožeče stranke, ne dokazuje, da se navedene pripombe niso upoštevale, ker je Komisija lahko spremenila predlog, preden bi ga Svet sprejel, če bi se ji zdelo potrebno.

60 Nazadnje, Svet ob podpori Italijanske republike in družb intervenientk meni, da tožeča stranka ne navaja natančneje trditev, ki bi jih lahko navedla in naj jih Komisija ne bi preučila. Družbe intervenientke pojasnjujejo, da tožeča stranka v dopisu z dne 2. aprila 2007 samo ponavlja prejšnje trditve, na katere je Komisija že odgovo-

rila. Zato menijo, da tožeča stranka ni dokazala, da je pošiljanje predloga Svetu pred iztekom predpisanega roka vplivalo na njeno sposobnost obrambe.

61 Komisija dodaja, da je tožeča stranka vsekakor imela možnost izraziti mnenje o pomanjkljivostih svojih računovodskih evidenc in dokazati, da izpolnjuje merilo iz člena 2(7)(c), prvi pododstavek, druga alinea, osnovne uredbe. Komisija naj bi njene pripombe preučila in zavrnila v dopisu z dne 15. septembra 2006, ta ocena pa je bila nato potrjena z začasno uredbo in nato povzeta v dopisu z dne 4. aprila 2007 ter nato znova potrjena v izpodbijani uredbi.

62 Komisija in družbe intervenientke menijo, da pošiljanje telefaksa 23. marca 2007, s katerim je bila tožeča stranka obveščena, da nameravajo službe Komisije poslati kolegiju članov Komisije drugačen predlog od tistega v dopisu z dne 20. februarja 2007, ni bilo potrebno, ker je v členu 20(4) *in fine* osnovne uredbe določena obveznost obvestiti zadevne stranke samo, če sprejeta odločitev temelji na drugačnih dejstvih in premislekih od tistih, navedenih v dokumentu o dokončnem razkritju. Revidirana dokumenta o splošnem dokončnem razkritju in posebnem razkritju pa nista vsebovala nobenega novega dejstva ali premisleka.

Presoja Sodišča prve stopnje

63 Načelo spoštovanja pravic do obrambe je osnovno načelo prava Skupnosti, na podlagi katerega je treba podjetjem, ki so predmet postopka preiskave, ki mu sledi

sprejetje protidampinške uredbe, med upravnim postopkom omogočiti, da primerno predstavijo svoje stališče o resničnosti in upoštevnosti zatrjevanih dejstev in okoliščin (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 28. oktobra 2004 v zadevi Shanghai Teraoka Electronic proti Svetu, T-35/01, ZOdl., str. II-3663, točki 288 in 289 ter navedena sodna praksa).

64 Te zahteve se izvajajo v členu 20 osnovne uredbe, v odstavku 4 tega člena pa je določeno, da se dokončno razkritje poda v pisni obliki. V skladu s to določbo, če dokončno sprejeta odločitev temelji na drugačnih dejstvih in premislekih od tistih, ki so bili navedeni v dokumentu o dokončnem razkritju, „se ta razkrijejo v najkrajšem možnem času“. V členu 20(5) osnovne uredbe je določeno, da se „[p]ripombe, ki so dane po dokončnem razkritju, […] upoštevajo samo v primeru, če se prejmejo v roku, ki ga v vsakem posameznem primeru določi Komisija in ki znaša vsaj 10 dni, pri čemer se na ustrezen način upošteva nujnost primera“.

65 Svet v obravnavanem primeru trdi, da dejstvo, da je Komisija Svetu poslala predlog za dokončne ukrepe pred iztekom desetdnevnega roka iz člena 20(5) osnovne uredbe, ne krši te določbe. V zvezi s tem je treba opozoriti, da iz besedila člena 20(4) osnovne uredbe izrecno izhaja, da mora Komisija zainteresiranim strankam poslati dokument o dokončnem razkritju najpozneje en mesec pred pošiljanjem predloga dokončne odločitve. Čeprav v členu 20(5) osnovne uredbe ni natančneje določeno, da mora Komisija počakati, da poteče desetdnevni rok, preden pošlje Svetu svoj predlog, razlaga te določbe, ki takoj sledi odstavku 4, ne more biti taka, da ne bi bila v skladu z zadnjenavedenim odstavkom. Zato je treba ugotoviti, da Komisija Svetu ne more poslati predloga pred iztekom desetdnevnega roka, določenega v tej določbi (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 19. novembra 1998 v zadevi Champion Stationery in drugi proti Svetu, T-147/97, Recueil, str. II-4137, točke od 81 do 83).

66 Ta rešitev je potrebna tudi za zagotovitev, da Komisija dejansko upošteva morebitne pripombe zainteresiranih strank, preden pošlje predlog Svetu. V zvezi s tem trditve Sveta, da lahko Komisija upošteva te pripombe in naknadno spremeni predlog pred Svetom, ni mogoče sprejeti. Treba je namreč opozoriti, da je v členu 250(2) ES Komisiji podeljena pristojnost za spreminjanje predloga pred Svetom, da se ob upoštevanju interesa Skupnosti, ki ga opredeljuje, olajša skladnost stališč znotraj institucije ali po potrebi stališč različnih institucij, vključenih v proces odločanja (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 5. oktobra 1994 v zadevi Nemčija proti Svetu, C-280/93, Recueil, str. I-4973, točka 36). Zato izvajanje te pristojnosti ni primerno za ustrezno upoštevanje pripomb strank.

67 Poleg tega je treba poudariti, da imajo lahko pripombe zainteresiranih strank velike posledice za vsebino končnega akta. Že dejstvo, da je Svet že prejel predlog za dokončne ukrepe, lahko vpliva na posledice, ki jih lahko imajo te pripombe. Tako ni mogoče izključiti, da možnost Komisije, da Svetu pošlje predlog pred prejemom pripomb zainteresiranih strank, škodi njihovemu dejanskemu upoštevanju.

68 V obravnavani zadevi je treba najprej ugotoviti, da mora Komisija v nasprotju s trditvami družb intervenientk in Komisije zadevne stranke obvestiti o svojem novem stališču – kot je navedeno v revidiranih dokumentih o splošnem dokončnem razkritju in posebnem razkritju z dne 23. marca 2007, če ta vsebujeta nov ali drugačen premislek v smislu člena 20(4) osnovne uredbe –, v skladu s katerim informacije o cenah uvoženega jekla niso mogle spremeniti posledic, ki bi jih moralo za odobritev tržno-gospodarske obravnave podjetja imeti dejstvo, da tožeča stranka ne upošteva standardov MRS.

69 V zvezi s tem je treba opozoriti, da člen 20(4) osnovne uredbe, ker se izrecno sklicuje na „drugačna dejstva in premisleke“, ne potrjuje trditve, ki jo je Komisija zagovarjala na obravnavi, da sprememba samo ocene dejstev, ki se niso spremenila, ne zahteva, da se o tem obvesti zainteresirane stranke. Kadar se prvič ocenjujejo upoštevna dejstva, je treba o tej oceni obvestiti zainteresirane stranke, da lahko predložijo pripombe.

70 Sodišče prve stopnje nato ugotavlja, da ni sporno, da sta bila revidirana dokumenta o splošnem dokončnem razkritju in posebnem razkritju poslana tožeči stranki 23. marca 2007, medtem ko je bil predlog za dokončne ukrepe poslan Svetu 29. marca 2007 oziroma šest dni pozneje. Zato je treba ugotoviti, da Komisija ni ravnala v skladu z zahtevami iz člena 20(5) osnovne uredbe.

71 Vendar neupoštevanje desetdnevnega roka iz člena 20(5) osnovne uredbe lahko povzroči razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe samo, če obstaja možnost, da bi se upravni postopek zaradi te nepravilnosti lahko končal drugače in tako konkretno vplival na pravice do obrambe tožeče stranke (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 10. julija 1980 v zadevi Distillers Company proti Komisiji, 30/78, Recueil, str. 2229, točka 26, in zgoraj navedeno sodbo Shanghai Teraoka Electronic proti Svetu, točka 331).

72 V zvezi z vprašanjem določitve tržno-gospodarske obravnave podjetja iz spisa ni razvidno, da sta revidirana dokumenta o splošnem dokončnem razkritju in posebnem razkritju, poslana 23. marca 2007, vsebovala nova dejstva, o katerih tožeča stranka še ni bila obveščena. Komisija je v teh dokumentih samo obvestila tožečo stranko, da namerava spremeniti prejšnje stališče in tako ohraniti odločitev, ki je bila prvotno sprejeta 15. septembra 2006 in izvedena v začasni uredbi.

73 Kot trdi Komisija, je tožeča stranka lahko poslala pripombe o prvotni določitvi tržno-gospodarske obravnave podjetja (glej zgoraj navedene točke od 9 do 12). Komisija je zaradi pripomb tožeče stranke, ki je predložila predvsem informacije o ceni uvoženega jekla, nameravala spremeniti prvotno določitev tržno-gospodarske obravnave podjetja. Treba je torej ugotoviti, da je tožeča stranka že imela priložnost v prejšnji fazi upravnega postopka, da izrazi mnenje o stališču, ki je bilo ponovno predstavljeno v revidiranih dokumentih o splošnem dokončnem razkritju in posebnem razkritju z dne 23. marca 2007.

74 Kot poudarja Svet, tožeča stranka ne predstavlja podrobneje trditev, ki bi jih lahko navedla, če ne bi bila ugotovljena nepravilnost v postopku, in ki naj jih Komisija ne bi že preučila. V zvezi s tem je treba ugotoviti, da razen trditev o zatrjevani uporabi zadnje povedi člena 2(7)(c) osnovne uredbe iz dopisa z dne 2. aprila 2007 ne izhaja, da je tožeča stranka predložila nove trditve v odgovor na stališče Komisije. Pripombe tožeče stranke so se namreč osredotočale na pomen, ki ga je treba pripisati ugotovljenim računovodskim nepravilnostim in tudi posledicam, ki bi jih morale imeti informacije o ceni uvoženega jekla, to je na vprašanja, o katerih je že obsežno predstavila svoje stališče.

75 Pripombe v istem dopisu o uporabi zadnje povedi člena 2(7)(c) osnovne uredbe in zgoraj navedeni sodbi Nanjing Metalink proti Svetu vsekakor niso mogle vplivati na vsebino izpodbijane uredbe, ker je zavrnitev odobritve tržno-gospodarske obravnave podjetja temeljila na uporabi vsebinskih meril iz člena 2(7)(c), prvi pododstavek, druga alinea, osnovne uredbe, kot je bilo ugotovljeno pri preučitvi prvega tožbenega razloga (glej zgoraj navedeni točki 48 in 49).

76 Zato je treba ugotoviti, da kršitev člena 20(5) osnovne uredbe ne more vplivati na vsebino izpodbijane uredbe in posledično na pravice do obrambe tožeče stranke. Ta nepravilnost zato ne more povzročiti nezakonitosti in razglasitve ničnosti izpodbijane uredbe. Torej je treba drugi tožbeni razlog zavrniti.

77 Posledično je treba to tožbo v celoti zavrniti kot neutemeljeno.

Stroški

78 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Poleg tega v skladu s členom 87(4) Poslovnika države članice, ki se kot intervenientke udeležijo postopka, nosijo svoje stroške.

79 Ker tožeča stranka ni uspela s predlogi ter so Svet in družbe intervenientke predlagale, naj se ji naloži plačilo stroškov, je treba tožeči stranki naložiti plačilo njenih stroškov in stroškov, ki so jih priglasili Svet in družbe intervenientke. Komisija in Italijanska republika nosita svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (šesti senat)

razsodilo:

1. **Tožba se zavrne.**

2. **Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd nosi svoje stroške in stroške, ki so jih priglasili Svet, Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola SpA in Colombo New Scal SpA.**

3. **Komisija in Italijanska republika nosita svoje stroške.**

Jaeger Meij Vadapalas

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 29. januarja 2008.

Sodni tajnik V funkciji predsednika

E. Coulon M. Jaeger